

Нематериално наследство и общоевропейски културни политики

Миглена Иванова

(Резюме)

Много от практиките по опазване на нематериалното културно наследство (по-нататък НКН) показват значими специфики в отделните региона на света, а и в отделните държави или социални контексти, в резултат на което понятието за НКН често се разбира по различен начин на различни места. Дори и някои от най-важните международни документи, свързани с НКН, като Конвенцията на ЮНЕСКО за опазването на нематериалното културно наследство и Рамковата конвенция на Съвета на Европа за значението на културното наследство за обществото (т. нар. Конвенция Фаро), предполагат разбирания за НКН, които забележимо се различават едно от друго. В същото време политиката на ЕС в областта на опазване на културното наследство не предполага употребата на едно единно разбиране за НКН и позволява в този термин да се влага различен смисъл и различно съдържание.

Настоящият текст е опит да се анализират документи на Европейския съюз, свързани експлицитно с процесите по опазване на НКН. В резултат на анализа се твърди, че докато част от тези документи показват тенденция към диференциране на материалното и нематериалното наследство (в духа на Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване на нематериалното културно наследство и следвайки тази конвенция), в други документи се прави разлика между материалните и нематериалните аспекти на наследството (в духа на Конвенцията Фаро). Липсата на единно разбиране за НКН отразява различията във вижданията за обхвата на това понятие и в частност различните гледни точки по отношение на възможността или невъзможността на неговото редуциране до сферата на традиционната култура. Така политиката на Европейския съюз по отношение на НКН всъщност представлява интересна арена, на която тече дискусия за съдържанието и природата на понятието НКН.

Миглена Иванова

Институт за етнология и фолклористика

с Етнографски музей – БАН

ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6

1113 София, БЪЛГАРИЯ

miglenadi@gmail.com